

'Groot bestuur kan divers aanbod

Bestuurlijke schaalvergroting biedt de kans om ook met teruglopende leerlingenaantallen een gevarieerd onderwijsaanbod te handhaven. En dat zonder de menselijke maat uit het oog te verliezen. Dat zegt oud-staatssecretaris Henk van Hoof, die sinds zijn vertrek uit de landelijke politiek voorzitter is van het College van Bestuur van Limburgs Voortgezet Onderwijs (LVO).

foto: Vincent van den Hoogen

Begin dit jaar werd bekend dat Van Hoof aan het roer zou komen van LVO, dat met 18 Limburgse vo-scholen, van Venray in het noorden van de provincie tot Eijsden in het uiterste zuiden, en met 3500 medewerkers tot de grote besturen voor voortgezet onderwijs in Nederland behoort. Het was een bewuste keuze van de VVD'er om uit de landelijke politiek te stappen. De reden daarvoor lag vooral in de politieke omgangsvormen tijdens het eerste kabinet-Balkenende, toen de Lijst Pim Fortuyn nog in de regering zat.

"Balkenende-I was een periode die mij niet aansprak, de contacten waren toen niet plezierig." Van Hoof zat in die tijd in de Tweede Kamer. Daarvoor was hij vanaf 1998 staatssecretaris van Defensie, de sector waar hij in 1968 als marine-officier zijn carrière begon. Na de onvermijdelijke val van het ongelukkige CDA-VVD-LPF-kabinet, na 86 dagen op 16 oktober 2002, besloot Van Hoof om zich niet meer kandidaat te stellen voor de kieslijst van zijn partij. In augustus 2003 werd hij als opvolger van Annemarie Jorritsma, die burgemeester van Almere werd, waarnemend burgemeester van het bestuurlijk aan de grond gelopen Delfzijl.

Hij bleef daar tot mei 2004, waarna hij tegen alle verwachtingen in toch weer terugkeerde naar politiek Den Haag. Partijgenoot en staatssecretaris Mark Rutte verhuisde destijds van het ministerie van Sociale zaken en Werkgelegenheid (SZW) naar OCW, omdat Annet Nijns zich vanwege haar moeizame samenwerking met minister Maria van der Hoeven en haar geruchtmakende uitspraken daarover in de Nieuwe Revu, gedwongen zag op te stappen. Van Hoof ging in op het verzoek om als vervanger van Rutte staatssecretaris van SZW te worden. Er volgde 'een plezierige tijd', aldus Van Hoof, maar toch bleef hij bij zijn persoonlijke besluit om na deze periode definitief uit de Haagse arena te stappen. "Ik vind de politiek te hyperig geworden, er is te weinig diepgang."

handhaven'

Van Vlodrop naar Ohé en Laak

"Ik wist dus dat het echt mijn laatste periode zou worden in Den Haag. Vorig jaar ben ik daarom om mij heen gaan kijken, mensen gaan spreken, gaan netwerken. Al doende kwam LVO in beeld. Dat was extra aantrekkelijk, omdat ik mij in Limburg had gevestigd. Mijn partner en ik verhuizen binnenkort van Vlodrop naar Ohé en Laak."

De overstap van SZW naar het College van Bestuur van LVO is volgens Van Hoof niet zo groot als soms wel wordt gedacht. "Bij SZW heb ik mij onder meer beziggehouden met arbeidsmarktbeleid. Dan heb je het al snel over jongeren en de aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt. Het vmbo komt dan heel duidelijk in beeld, en 60 procent van LVO is vmbo. Ik merkte op het departement dat Sociale Zaken en OCW steeds meer raakvlakken met elkaar hebben. Daar kan ik binnen LVO mijn voordeel mee doen."

Ook in bestuurlijke zin vormt het Limburgse schoolbestuur voor Van Hoof een aantrekkelijke organisatie, omdat LVO een bestuur is dat uit verscheidene fusies is voortgekomen en in die zin nog steeds volop in beweging is. "Ik hoef hier niet op mijn handen te zitten, er is veel te doen. Er zijn nu bijvoorbeeld gesprekken gaande over verdere samenwerking tussen ons en de Stichting Onderwijs Midden-Limburg, SOML. Dat bestuur is actief in Roermond en omgeving."

Teruglopende leerlingenaantallen

Daarmee komt Van Hoof op het onderwerp bestuurlijke schaalvergroting, dat volgens hem heel positieve effecten kan hebben en in een ontgroenend gebied als Limburg zelfs noodzakelijk is. "Inmiddels is ons duidelijk wat de winst van fusies is. Niet meer vier, vijf of zes verschillende administraties, er is nu binnen LVO veel minder overhead!"

Van Hoof benadrukt echter dat fusies op bestuursniveau er niet toe mogen leiden dat er voor de aangesloten scholen nog maar één blauwdruk bestaat. "Ik heb inmiddels bijna alle LVO-scholen uitgebreid bezocht en ik heb gezien dat ze stuk voor stuk heel verschillend zijn, met ieder hun eigen identiteit. Het lukt scholen ook binnen een groot bestuur als het onze om hun eigen karakter te behouden. Het is echt niet nodig om zo bang te zijn voor bestuurlijke schaalvergroting, als je de menselijke maat van de scholen maar goed in de gaten blijft houden."

In een vergrijzende regio als Limburg, waar vooral in het zuiden al goed te merken is dat de leerlingenaantallen teruglopen, is het volgens Van Hoof zelfs noodzakelijk om een groot

bestuur te hebben. "Door binnen een grote bestuurlijke entiteit goed met elkaar samen te werken, kun je met minder

leerlingen toch een divers onderwijsaanbod handhaven. Met kleine, afzonderlijke schoolbesturen zul je zien dat dit op den duur niet meer lukt en dat het aanbod zal versralen. Ik ben ervan overtuigd dat LVO ook in de toekomst in heel Limburg kwalitatief goed onderwijs kan blijven verzorgen voor verschillende groepen leerlingen. Fuseren mag nooit een doel op zich zijn, daar ben ik het roerend mee eens, maar het gaat ons niet om groter groeien of machtsdenken, maar om goed onderwijs, dat net als wonen en werken onderdeel is van de Limburgse gemeenschap."

Martin van den Bogaerd

'Ik hoef hier niet op mijn handen te zitten'

